

הילדים שיחקו

הקהל נכנס לאולם כשעל שפתיו מרחף חיוך של טוב-לב. הוא שמע כי הגדנ"ע הקים לו תזמורת של ילדים, התכונן להאזין למעין תזמורת של מכבי-אש או בית-ספר. הוא היה מוכן לסבול שעה-שעתיים של שיעמום, כי ידעו שהוא ממלא חובה אנושית. הרי יש לעודד את הילדים לשחק.

הילדים שיחקו. כבר אחרי הדקה הראשונה נעלם החיוך הטפשי מפני המאזינים. כעבור כמה דקות נמתחו שרירי הפנים. כעבור רבע שעה נוצצו עיניהם של חובביה-המוסיקה. הם גילו סנסציה מוסיקאית.

95 הילדים שישבו על הבמה, כשבידיהם כנורות מכל הסוגים, גילו במבוגרים עולם חדש. אחרי 21 ימי אמונים בלבד הולידו תזמורת בעלת רמה לאומית, ואולי בינלאומית.

חמיפת הבאס. התזמורת עצמה היתה

פרי דמיונו של עקיבא ("הפיל-בוקס הנייד") עצמו, קצין הגדנ"ע הראשי, בעצמו מנגן כינור מילדות. הוא אסף כמה עשרות נערים ונערות בימי הג הפסח, נטל לעצמו חופשה לשבועיים, התיישב עמם במחנה גדנ"ע (העולם הזה 807). הישיבה ארכה רק שבועיים. כתוצאה ממנה שוכנע: הרעיון אפשרי. כמוהו שוכנע עמנואל עמירן, המפקח על החניון המוסיקאי במשרד החינוך, ששיתף עמו פעולה.

כשפלטו בתי-הספר שוב את תלמידיהם, לפני כמה שבועות, נטל אלון-משנה עצמו חופשה שניה. את החופשה בילה כלהג' : 8 שעות ביממה בביתו בחדרה, 16 שעות שעות במחנה גדנ"ע על חוף הים. יחד עמו בילו במחנה צעירות וצעירות שנחטפו על ידי קציני הגדנ"ע מ-13 ישובים החל מבית אלפא השומרה-הצעירית וכלה בבתי-החיים אדוקים. הצעירים היו בני 12 ו-13, המבוגר רים בני 17. כשליש השתייך למין הפחות צבאי.

לא היתה זאת מלאכה קלה. לא נמצא מנגן באס. לבסוף נתגלתה צעירה גבוהת קומה, בת 13, בת משפחה מוסיקאלית. אלא שההורים לא הסכימו שתופיע עם חובביהם. האב הובא למחנה, אחריו האם. שניהם האו יזנו לחזרה של התזמורת. הבת נשארה במ' קום.

המחצבים לא איכזבו. אינני יודע אם יש נחושת בארץ, ואם כדאי לחצוב אותה. אמר עצמו. אולם אני יודע שישנם ילדים מוסיקאים. אנחנו נחצוב את אלה!

המחצבים המוסיקאים לא איכזבו את החור צב. הם לא דמו לחילים, גם לא לחיללים בדרך. מי שנודמן למחנה יכול היה לראות אותם מסתובבים בין הצעירים כשדיהם כיסים — אחרי הוראה מפורשת של אלון-המשנה לרב-סמל המקומי להרשות להם זאת. שהרי ידיו של כנר הם יצורים עדינים, אין

להשתחם לידיו של רובאי.

גם שני המנצחים — איתן לוסטיג ואר' תור גלברון — התייחסו לעבודתם תחילה בזילזול-מה, כאל שעשוע צדדי בלתי-רציני. אולם הם נגרפו בזרם הסימפוני. "אנחנו נ" צור תזמורת סימפונית אמיתית!" הבטיחו לעצמון.

פסנתריר בניפ. לבסוף היה הכל מור כן להופעה בפני הקהל. אפילו התלבושת — חולצות-טרירוק צהובות, שאפשר לבססן בק' לות ואין צורך לנהצן — כבר הוזמנו. עקי בא עצמון חופש מסמר. הוא מצא מסמר קטן, אך חזק מאד.

דניאל ביינבוים הוא בן 10, כוכב הפסנתר, יליד ארגנטינה. הוא כבר הופיע עם

מאמנים

הצאנן חזר אל החיק

הנבר נמוך-הקומה וקמוט-הפנים התלהב פחות מכולם כאשר בשרו בשבוע שעבר עתוניה-הספורט בארץ כי הוא חזר לאמן את קבוצת הכדורגל של מכבי תל-אביב. לגבי משה (גרי) ביינ-הלוי היה זה שינוי קל ביותר: הוא הפך את בגד האימון הכח לחלח שלו, הבלית שוב את סמל המכבי שהוסתר משך קרוב לשנה.

גרי היה מאמנו של מכבי בתקופת זוהרן. משך שנתיים, מאז נטל לידו את הקבוצה, פרפרו מאות כדורים בשערי יריבים יוגוסי

איתן לוסטיג מנצח על תזמורת הגדנ"ע

לפוקזה: גנ"ע'ים, באך, שוברט ומוצרט

לבים, שבדים, סקוטים ותורכיים. עד מהרה הפך למאמן המקובל ביותר, הדרך גם את הנבחרת הלאומית.

אולם לפני שנה היו אלה דווקא כמה חברי ועד מחלקת הכדורגל של מכבי תל-אביב שלא שבעו נחת, ביקשו ממנו באדיבות ל" לכת. גרי הלך מרחק קטן בלבד: עד ל" מגרש המדושא ב"פ, בו אימן את קבוצת הפועל תל-אביב כ-10 חודשים. משך אותה תקופה לא הספיק עדיין לעשות גדולות בק' בוצתו החדשה, אולם העדרו ממכבי הורגש פי כמה, לרעה. הוא נתבקש על ידי השחקנים לחזור. גרי הסכים לשוב אל חיק אגודתו, חייך למראה אותם העסקנים שסלקוהו, כשי' הם נאלצים עתה להתפטר בעצמם.

אולם לא היה זה עדיין סיום הפרשה: כאשר אימן גרי את הפועל, התנגדו אנשי

מכבי להתמנותו למאמן הנבחרת הלאומית, מתוך הנימוק המגוחך שקפטן הנבחרת הוא ממילא איש הפועל וגרי רק ישרים את השלטון הפועלי על הכדורגל הישראלי. כמה שבועות לפני המכביה ושלוש חור דשים בלבד לפני התחרות נגד נבחרת יוון במסגרת הגביע העולמי, בא הכל על מקומו בשלום: גרי הוחתם שוב בחותמת ההכשרה, נתמנה למאמן הנבחרת. עקרון ה"פיפטי" פיפטי" נשמר בקפדנות, כיאה לעסקנים תקי' פים.

אודיו-דינו

משחק הילדים המשעשע, המפיל גורל ב" עזרת כמה מספרים בלשון צרפתית משור' בשת, היה ראוי השבוע לקבל השפוקא רשמית של מחלק מוכר בספורט הישראלי. את-הפקיד הילאוו מילאו שני מאמנים צעיר' רים, חברי מכבי. מפיל הגורל היה מכבי עצמו.

כאשר חזרה קבוצת הכדורסל הישראלית ממוסקבה עטורת תהילה, היה מאמנה המכבי, יעקב שאלתיאל, מקבל המחמאות הראשי, כי היה ברור שמאמן כדורסל הוא גורם מכריע בשעת המשחק ואיש לא פיקפק שורי הפרחים שהוגשו לשאלתיאל בשדה התעופה בלוד היו מגיעים לו. היות, לכן, נדמה ששאלתיאל כבש את עולמו ובייחוד את לבם של מרכזי מכבי והפועל לתקופה ממושכת. אולם היתה זו השערה פזויה: הפרסומת הגדולה שנית' גה לו הרתיחה את אנשי הפועל, ציננה גם את הרוחות בקרב עסקני מכבי. הסיבה: מאמן קבוצת מכבי תל-אביב, יהושע רווין, שהיה מועמד לנשיאה למוסקבה, נשאר בארץ מסיבות משפחתיות.

בינתיים היה הכרח למנות מאמן לנבחרת הלאומית שתחיצ את ישראל במכביה הקרבה והולכת. מרכז הפועל שידע היטב כי לא יוכל להתמודד עם שני המאמנים המכבים, התספק בהצעת חברם, דוד פרוסק, לתפקיד חסר הערך של מנהל הקבוצה, השאיר את תפקיד המאמן בידי מכבי. כאן דווקא באה התקלה: עסקני מכבי עמדו גבוכים, לא ידעו בדיוק על מי מהשניים להצביע. השיקולים היו עדינים.

שאלתיאל היה למעשה המאמן הטבעי, בעל ההוכחות הטריות, שבחירתו היתה מת' קבלת על כל הדעות. אולם היה ברור כי החלטה כזו תרחיק לתמיד את רווין, הפעיל יותר באגודתם, שתומכיו טענו כי הוא מ' אמנה של הקבוצה הטובה ביותר בארץ, ב" עוד שאלתיאל אינו פעיל בשום קבוצה ומ' צפה לאמן רק את הנבחרת.

בלי כל כוונה, ביצע הפועל חמרון מוצלח נגד מרכזי יריבו, עם סיכויים גדולים ליהנות מהשלל.

שני גופים שאינם קורנים כלל מאושר: מרכז מכבי ונבחרת הכדורסל העתידית של ישראל.

תשבץ שאלות

מאת הקורא גד ברמי, גבעת ברנר.

מאוזן: 1. עיר נמל צרפתית; 4. ראש ממשלה אפריקאי; 8. גנרל אמריקאי שהתפרסם בתכנית הסינר שלו כשהיה שר-חוצץ; 10. נחש, בלשון תניינית; 12. הכינוי הרומז לקבה; 13. היא כחולה, אצל שטראוס לפחות; 16. מאונך; 2. בקצה המעיל; 17. גיבור על ע"י ברים ואנשים; 19. משותף לחיל הנח"ל ולקר' מוניסטיס; 20. מחלקת ההדרכה; 21. שר, 23. מצוי בכרמים ובפרוסים; 24. ארצו של סיטו; 26. חור; 27. נזכר לעיל; 29. שיר לכת; 31. עליו רוכבים הנסיכים בהודו; 33. בעל היושבת בגנים; 35. גיל ברהמאצוה; 36. מק' צועם של הופיין, ברט והורביץ; 38. האות הששית; 39. שמו הפרטי של בעל שמעון צהמרא; 41. לעתים קוראים לה מזו; 43. בעל וילהלם ט; 44. נהרה של לונדון.

מאונך: 1. תואר אצולה; 2. עני ואביון; 3. נרתע; 4. מאס; 5. אחות רבקה; 6. בעל שתי

	7	6	5	4		1	2	1	
11			10		9				8
	16			15		14	13		12
		20				19		18	17
							22	21	
			23						24
28				27				26	25
	34	33		32		31			29
			37				36		35
		42	41					40	39
					44				43

הנחיריים; 7. ילדה, צעירה, בחורה או עלמה; 8. מכשיר לשימוש הספר; 9. תורת התובלה הצבאית; 11. ירחון חקלאי; 14. שמו הפרטי של ראש ממשלת צפון-קוריא; 15. נשף; 18. יעשה לעני; 20. בירת הפליפינים; 22. דרום הארץ; 23. אותו לא נתנו ללובני ישראל ב" מצרים; 25. שמה החדש של מנרה בגליל; 28. מחסן המזון; 30. מגיב בקלות; 31. כלי שלא; 32. מלת השלילה העברית; 34. מקצועה של רחב מיריחו; 36. חלק מאוזן; 37. הגיס שאריו מת; 40. לא יותר; 42. פרק ישעיהו, הפותח ב"הצדיק אבד ואין איש שם על לב".

פרסי ספרים לפתורי תשבץ ישובים

יהודה שפירא — פתח-חקה, מוסד עלייה; יעקב אטר — צ.ה.ל. דאר צבאי 624; רות זאבי — תל-אביב, הושע 18.

את פתרון התשבץ יש לשלוח במעטפה סגור'ה עד ה-16.853 לפי הכתובת, "העולם הזה" ת.ד. 136, תל-אביב.